

DEMONSTRATOR WYROBÓW

1. Informacje ogólne

Praca demonstratora wyrobów polega na prezentacji produktów i usług. Głównym celem jest doprowadzenie do sprzedaży przedstawianego towaru. Demonstrator wyrobów najczęściej pracuje na zlecenie różnych firm (branża spożywcza, kosmetyczna, artykuły gospodarstwa domowego, RTV i wiele innych). Aby dobrze wykonywać swoje obowiązki, musi zapoznać się z towarem, który będzie promował (m.in. zastosowanie, działanie, budowa, zalety produktu, eksploatacja i naprawa, cena). Praca demonstratora wyrobów odbywa się poza siedzibą firmy, na stoiskach przygotowanych przez zleceniodawcę lub w miejscach zaaranżowanych przez samego demonstratora. Osoba zatrudniona na tym stanowisku prowadzi działania marketingowe, wychodząc naprzeciw potrzebom klientów (analiza potrzeb rynku konsumenckiego oraz ich zaspokojenie, przygotowanie strategii dystrybucji oraz promocji, pozyskiwanie nowych klientów).

Demonstrator wyrobów dokonuje prezentacji produktów w różnorodnych miejscach, m.in. w sklepach, halach targowych, domach klientów, na otwartej przestrzeni.

Z pracą w tym zawodzie łączy się ryzyko konfliktu z ludźmi oraz narażenie na trudne warunki (hałas, przeciągi, zróżnicowana temperatura).

Demonstrator wyrobów poza prezentacją i sprzedażą towarów może pełnić dodatkową funkcję, jaką jest pozyskiwanie wśród kupujących osób, które byłyby zainteresowane wykonywaniem takiej pracy. Jeśli zachodzi taka zależność, demonstrator, po zaangażowaniu kolejnej osoby, jest nagradzany, najczęściej w formie premii pieniężnej. Takie zjawisko jest nazywane „tworzeniem sieci”.

Praca ta ma charakter indywidualny, czas pracy najczęściej nie jest stały, nadzór jest jedynie symboliczny, pracownik podlega ogólnej polityce firmy, w dużej mierze pod uwagę brane są wypracowane efekty sprzedaży.

2. Wymagania

Ważnym warunkiem podjęcia tej pracy jest łatwość nawiązywania kontaktów z innymi ludźmi, dobra prezencja, umiejętność wzbudzania zaufania, ekspresyjność. Do demonstrowania wyrobów i osiągania wysokich wyników sprzedaży potrzebna jest pomysłowość, umiejętność wynajdowania i wprowadzania innowacji, duże zdolności koncepcyjne, wyobraźnia i improwizowanie. Pracownik na tym stanowisku musi być cierpliwy i opanowany. Przydatne umiejętności to: podzielność uwagi i łatwość przechodzenia z jednej czynności do drugiej, praca w różnorodnych warunkach, elastyczność, gotowość na zmiany.

Osoba wykonująca ten zawód musi wykazać się kreatywnością i dużą inwencją twórczą, wyobraźnią przestrzenną, umiejętnością równoczesnego zajmowania się kilkoma problemami w jednym czasie. Praca demonstratora polega również na nawiązywaniu kontaktów z ludźmi, zatem powinna cechować go płynność słowna, jasne i poprawne formułowanie i wypowiedanie myśli, pogodne usposobienie, przydatne mogą okazać się zdolności aktorskie i umiejętność improwizacji.

Praca demonstratora wyrobów ma charakter złożony, jest niezależna i wymaga dużego nasilenia procesów poznawczych związanych z przetwarzaniem różnorodnych informacji, przy jednoczesnym dużym obciążeniu pamięci.

W związku ze zmieniającymi się upodobaniami klientów demonstrator wyrobów powinien mieć umiejętności analityczne (analiza rynku, analiza potrzeb klientów). Praca w tym zawodzie ma charakter wynikowy, zatem znaczącym atutem jest dążenie do celu. Samodzielność wykonywania obowiązków sprawia, że od kandydatów oczekuje się dobrej organizacji pracy własnej, odporności na sytuacje stresowe.

W zawodzie tym przydatny jest dobry wzrok (prawidłowa ostrość wzroku).

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

3. Czynniki utrudniające zatrudnienie w zawodzie

Czynnikiem utrudniającym pracę w zawodzie są zaburzenia znacznego stopnia sprawności kończyn górnych, a w szczególności w zakresie zręczności palców i rąk.

Z uwagi na pracę polegającą na bezpośrednim kontakcie z klientami utrudnieniem jest niepełnosprawność narządu słuchu, która nie może być skorygowana aparatem słuchowym w przypadku co najmniej jednego ucha, tak aby możliwa była komunikacja werbalna.

4. Możliwość zatrudnienia w zawodzie osób z niepełnosprawnością

4.1. Osoby z dysfunkcją narządu ruchu

Osoby z dysfunkcją kończyn dolnych mają możliwość wykonywania zawodu, po identyfikacji indywidualnych barier i racjonalnym dostosowaniu technicznych i organizacyjnych warunków środowiska pracy oraz stanowiska pracy. Dysfunkcja kończyn górnych niewielkiego stopnia umożliwia pracę w zawodzie pod warunkiem właściwego wyboru specjalizacji.

4.2. Osoby z dysfunkcją narządu wzroku

Zawód ten mogą wykonywać osoby słabowidzące z różnymi dysfunkcjami narządu wzroku (w tym bez widzenia stereoskopowego, o ograniczonym polu widzenia, z zaburzeniami w rozróżnianiu barw, z nadwrażliwością na światło, z zaburzeniami widzenia o zmroku i ograniczoną ostrością wzroku), pod warunkiem zapewnienia im odpowiednich pomocy technicznych oraz odpowiedniego przystosowania środowiska i stanowiska pracy, a także organizacji pracy, wynikających z niepełnosprawności.

4.3. Osoby z dysfunkcją narządu słuchu

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Zawód mogą wykonywać osoby słabosłyszące, pod warunkiem zapewnienia im odpowiednich pomocy technicznych – aparatów słuchowych, umożliwiających prowadzenie komunikacji werbalnej z klientami.

4.4. Osoby z dysfunkcją sfery psychicznej

Osoby z chorobami psychicznymi mogą pracować w zawodzie pod warunkiem, że praca, poza wyjątkowymi sytuacjami (wyjazdy, sytuacje kryzysowe w firmie), nie zaburza rytmu dnia i nocy pracownika i zachowana jest zasada równego traktowania pracowników.

4.5. Osoby z epilepsją

Osoby chorujące na padaczkę mogą wykonywać zawód na wybranych stanowiskach pracy, pod warunkiem, że napady padaczkowe występują sporadycznie i są one sygnalizowane przez aurę, występują głównie wieczorem lub w nocy, nie powodują zbytniego zmęczenia i stosunkowo szybko następuje regeneracja sił po ich wystąpieniu, oraz że przebieg choroby nie prowadzi do charakteropatii padaczkowej.

Osoby z taką niepełnosprawnością mogą być zatrudnione warunkowo, po racjonalnym ograniczeniu zakresu zadań do sytuacji, w których możliwy jest stały nadzór i ewentualna szybka pomoc, a stanowisko pracy nie stwarza potencjalnych zagrożeń w przypadku emisji choroby.

5. Potrzeba przystosowania stanowiska pracy do potrzeb i możliwości osób z niepełnosprawnością

5.1. Osoby z dysfunkcją narządu ruchu

Osoby z dysfunkcją kończyn górnych

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Osoby z niewielką dysfunkcją kończyn górnych mogą potrzebować ograniczenia lub eliminacji zadań wymagających dużej sprawności rąk i palców oraz zastosowania indywidualnych pomocy technicznych, które usprawniają pracę przy komputerze i biurową czy obsługę urządzeń. Osobom z dysfunkcją jednej kończyny górnej mogą być potrzebne pomoce techniczne (ortezy, protezy), ułatwiające lub umożliwiające im pracę, w tym obsługę komputera. Obecny stan technologiczny dotyczący dostosowywania sprzętu komputerowego do potrzeb osób ze znacznymi dysfunkcjami kończyn górnych pozwala na korzystanie z niego osobom z porażeniami i przykurczami. Dostosowanie może dotyczyć obsługi klawiatury komputerowej (z nakładką ograniczającą, dużymi klawiszami bądź dotykowej) czy myszy z dużymi trackballami.

Osoby z dysfunkcją kończyn dolnych

Osobom z niewielką dysfunkcją kończyn dolnych, jeżeli jest to możliwe, należy tak zorganizować pracę oraz ograniczyć zakres zadań, aby mogła być wykonywana w pozycji siedzącej.

Dla osób poruszających się o kulach konieczne może się okazać zainstalowanie uchwytów i poręczy ułatwiających wstawanie i podpieranie się w czasie stania. Kolejna możliwa adaptacja to dostosowanie wielkości stanowiska pracy i wysokości blatów biurka do indywidualnych potrzeb oraz umieszczenie wykorzystywanych urządzeń w zasięgu rąk pracownika (na stanowiskach biurowych). Również siedzisko należy przystosować do indywidualnych potrzeb pracownika z niepełnosprawnością (regulowana wysokość, uchylne siedzisko, regulowany podnóżek, blokada kół, regulowane lub indywidualnie profilowane oparcie, regulowane i odchylane podłokietniki).

Osoby nawet ze znacznym uszkodzeniem kończyn dolnych, w tym z amputacjami nóg, mogą być zatrudnione, jeżeli praca może być wykonywana w pozycji siedzącej.

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

W przypadku osób ze znaczną dysfunkcją kończyn dolnych, poruszających się na wózkach inwalidzkich, niezbędna jest likwidacja barier architektonicznych w miejscu i środowisku pracy oraz w drodze do zakładu pracy lub w miejscu wykonywanych demonstracji wyrobów. W miejscu pracy istnieje potrzeba powiększenia przestrzeni manewrowej wokół stanowiska pracy lub demonstracji wyrobów. Konieczne jest również usunięcie i zniwelowanie barier architektonicznych w obrębie toalet, parkingów, chodników, podjazdów, drzwi wejściowych, podłóg wewnątrz budynku.

Z uwagi na ograniczoną mobilność, praca wymaga właściwej organizacji; wskazana jest praca zespołowa, z możliwością podziału obowiązków.

5.2. Osoby z dysfunkcją narządu wzroku

Osoby z dysfunkcjami narządu wzroku, które można skorygować szklami optycznymi, powinny korzystać ze szkieł optycznych lub soczewek kontaktowych.

W przypadku osób słabowidzących wymagane jest też dobre doświetlenie miejsca i stanowiska pracy, wprowadzenie kontrastowej kolorystyki ścian i podłogi pomieszczeń, stosowanie kontrastowego wyposażenia wewnątrz względem podłogi, ścian oraz eliminacja potencjalnych źródeł ośnienia.

Pomocna jest stała lokalizacja przedmiotów i urządzeń. Istotne jest też wyznaczenie wewnętrznych dróg komunikacyjnych, a także stosowanie specjalnego oprogramowania (np. edytorów tekstu powiększających litery i grafikę). Dodatkowym udogodnieniem wspomagającym pracę osoby słabowidzącej jest wprowadzenie dźwięku towarzyszącego wykonywaniu poszczególnych czynności na komputerze.

Osoby z zaburzeniami widzenia po zmroku powinny mieć odpowiednio doświetlone światłem elektrycznym pomieszczenie i stanowisko pracy.

Osoby nadwrażliwe na światło powinny mieć odpowiednio oświetlone stanowisko pracy, tak aby ograniczyć ośnienie bezpośrednie i odbiciowe, zarazem stosowane oprawy powinny mieć jak najmniejszą jasność.

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

5.3. Osoby z dysfunkcją narządu słuchu

Osoby słabosłyszące powinny stosować aparaty słuchowe korygujące słuch (zwłaszcza w częstotliwościach pasma mowy) w stopniu umożliwiającym swobodne, werbalne komunikowanie się (słuch wydolny socjalnie).

5.4. Osoby z dysfunkcją sfery psychicznej

Osoby z dysfunkcją sfery psychicznej podejmujące pracę powinny być w przyjazny sposób zapoznawane ze strukturą i kulturą organizacyjną firmy. Powinny także otrzymać jasne i niedwuznaczne informacje oraz instrukcje odnośnie do podejmowanych zadań.

W firmie zatrudniającej pracownika z tą niepełnosprawnością należy wprowadzić przyjazny tryb informowania o jego problemach zdrowotnych czy społecznych; najlepiej gdy wie o nich „osoba zaufania”. Można wypracować także obyczaj, że członkowie zespołu pracowniczego interesują się sytuacją społeczną i zdrowotną pracownika, i biorą ją pod uwagę we współpracy. Mogą się przy tym uczyć podmiotowego traktowania pracownika niepełnosprawnego – pozyskiwać wiedzę o jego sytuacji, przede wszystkim od niego samego lub – za jego wiedzą i aprobatą – z innych źródeł.

W sytuacji kłopotów z psychiczną i społeczną stroną swojej pracy pracownik mógłby korzystać ze wsparcia asystenta zawodowego/trenera pracy. Trener pracy może wywodzić się spośród współpracowników lub być specjalnie w tej roli zatrudniony w firmie. Może też wspierać pracownika z ramienia upoważnionej do tego organizacji. Możliwości wsparcia trenera pracy byłyby jednak ograniczone tylko do sfery emocji i relacji z innymi, nie dotycząc kompetencji zawodowych, i powinny obejmować tylko pewien niedługi okres/okresy czasu pracy. Na co dzień pracownik powinien jednak pracować samodzielnie – zgodnie z samodzielnym charakterem stanowiska pracy.

Ponadto, zatrudniona osoba powinna mieć możliwość elastycznego czasu pracy i zakresu obowiązków, co oznacza, że w wyjątkowej sytuacji (związanej z

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

chorobą czy niepełnosprawnością danej osoby) zakres obowiązków na tym stanowisku zostanie zmodyfikowany w sposób możliwy do zaakceptowania przez pracodawcę. Powinna istnieć także możliwość okresowego zastąpienia pracownika przez inną osobę.

5.5. Osoby z epilepsją

Osoby chore na padaczkę, które uzyskały akceptację lekarza specjalisty, powinny pracować na wybranych stanowiskach pracy, w zespole, a praca powinna być nadzorowana. Praca powinna być spokojna, niewywołująca stresów i napięć, które mogłyby prowokować napady.

Osoba z epilepsją wykonująca ten zawód powinna dobrze znać swoją chorobę i umieć szybko rozpoznawać aurę poprzedzającą napad. Współpracownicy powinni być poinformowani o tym, w jaki sposób, w razie wystąpienia napadu, mogą prawidłowo udzielić pomocy.

Uwaga. Każdy przypadek zatrudnienia osoby z niepełnosprawnością oraz przystosowania stanowiska pracy do potrzeb i możliwości tej osoby należy rozpatrywać indywidualnie.